



NORGES HØYESTERETT

Den 23. juni 2016 ble det av Høyesteretts ankeutvalg bestående av dommerne Utgård, Stabel og Normann i

HR-2016-01354-U, (sak nr. 2016/1031), straffesak, anke over kjennelse:

Den offentlige påtalemyndighet

mot

A

K J E N N E L S E :

- (1) Saken gjelder beslag av legemidler med innhold av narkotika innført fra utlandet, jf. straffeprosessloven § 203 jf. straffeloven 2005 § 69, jf. narkotikaforskriften § 19.
- (2) A, født 00. --- 1977, er siktet for overtredelse av straffeloven 2005 § 231 første ledd på følgende grunnlag:

"Torsdag 28. januar 2016 ca. kl. 23.45 i Trondheim Lufthavn Værnes i Stjørdal innførte han 87 MST morfintabletter og 133 Trankimazintabletter."
- (3) A hadde fått utskrevet tablettene fra sin lege i Spania og hadde tablettene med seg ved innreise til Norge 28. januar 2016. Virkestoffene i de aktuelle medikamentene er oppført på narkotikalistene. På Værnes ble han stanset for tollkontroll på grønn sone. Tablettene utover én ukes forbruk ble beslaglagt, da tollvesenet mente at Johansen ikke hadde tilfredsstillende erklæring fra norsk lege til å innføre medikamenter utover én ukes forbruk jf. narkotikaforskriften § 19 annet ledd.
- (4) A var uenig i beslaget. Han mente han kunne innføre medikamenter for én måneds forbruk ettersom han hadde attest fra norsk lege som dokumenterte hans medisinske behov. Spørsmålet om å opprettholde beslaget ble forelagt Sør-Trøndelag tingrett, jf. straffeprosessloven § 208, som 3. mars 2016 avsa kjennelse med slik slutning:

"Politiet kan holde i beslag 87 MST morfintabletter og 133 Trankimazintabletter, til saken er avgjort, eventuelt til retten bestemmer noe annet."
- (5) A anket kjennelsen til Frostating lagmannsrett, som avsa kjennelse 11. mai 2016 med slik

slutning:

"Begjæringen om opprettholdelse av beslag i 87 MST morfintabletter og 133 Trankimazintabletter tas ikke til følge."

- (6) Kjennelsen er avsagt under dissens.
- (7) Påtalemyndigheten har anket til Høyesterett. Det er anført at det for innførsel av medisinske legemidler med innhold av narkotika utover én ukes forbruk stilles et eksplisitt krav til at det medisinske behovet er dokumentert av en lege i Norge i narkotikaforskriften § 19 annet ledd annet punktum, og at kravet til dokumentasjon er skjerpet i forhold til det generelle kravet til dokumentasjon som fremgår av narkotikaforskriften § 19 første ledd bokstav b. Dersom kravet skal ha en realitet, er det nødvendig at erklæringen fra legen i Norge angir nærmere hvilke medisiner den reisende har behov for og hvilken dosering som gjelder.
- (8) Påtalemyndigheten har nedlagt slik påstand:
- "Lagmannsrettens kjennelse oppheves."**
- (9) A har tatt til motmæle. Han anfører at han ikke kan mistenkes for å ha brutt norsk lovgivning når selv ikke politi og domstoler klarer å enes om tolkningen av ordlyden i loven. A har lagt ned følgende påstand:
- "Anken forkastes."**
- (10) *Høyesteretts ankeutvalg* bemerker at anken gjelder en videre anke over tingrettens kjennelse, slik at utvalgets kompetanse er begrenset til å gjelde lagmannsrettens saksbehandling og lovtolkning, jf. straffeprosessloven § 388 første ledd nr. 2 og 3. Anken gjelder lovtolkningen som utvalget kan prøve.
- (11) Narkotikaforskriften § 19 regulerer adgangen til lovlig å medbringe legemidler med innhold av narkotika til personlig bruk ved innreise til og utreise fra Norge. Ved forskriftsendring vedtatt 28. september 2015 ble det fra 1. januar 2016 for reisende med folkeregistrert adresse i Norge bare anledning til å medbringe legemidler med narkotika til eget personlig bruk for én ukes forbruk etter angitt dosering når legemidlet er anskaffet i utlandet jf. narkotikaforskriften § 19 annet ledd første punktum. Bestemmelsens annet ledd annet punktum utvider imidlertid mengdebegrensningen til én måned etter angitt dosering, dersom den reisendes medisinske behov kan dokumenteres ved erklæring fra lege i Norge.
- (12) A hadde skaffet seg følgende erklæring fra norsk lege før han reiste til Spania:
- "Confirms that A uses Morphine Sulphate and Alprazolam daily. He gets this prescription from a foreign doctor."**
- (13) Erklæringen fra As lege i Norge inneholder bare en bekreftelse på at A har behov for medikamenter inneholdende de forbudte virkestoffene han nå er siktet for ulovlig å ha innført til Norge. Det fremgår imidlertid av lagmannsrettens kjennelse at A hadde med seg dokumentasjon fra sin spanske lege som hadde skrevet ut medisinen med dosering, og at den mengden han tok med seg inn i Norge ikke overskred dosering for over én måneds forbruk.
- (14) Spørsmålet er hvilke krav som stilles til innholdet i erklæringen fra legen i Norge. Påtalemyndigheten har anført at den må angi hvilke medisiner den reisende har behov for og

hvilken dosering som gjelder.

- (15) I nyere høyesterettspraksis er det foretatt en innstramning av kravet til presis gjengivelse av gjerningsinnholdet i straffebestemmelsen, jf. Rt. 2014 side 238 avsnitt 15 til 18 med videre henvisninger til rettspraksis.
- (16) I narkotikaforskriften § 19 annet ledd annet punktum fremgår det ikke hva erklæringen fra den norske legen må inneholde utover at den må dokumentere den reisendes "medisinske behov". Hva som ligger i "medisinske behov" er ikke nærmere angitt. Innføring av legemidler med narkotika til Norge uten at dokumentasjonen oppfyller kravet i narkotikaforskriften, innebærer overtredelse av straffeloven § 231.
- (17) Når ordlyden i narkotikaforskriften ikke gir nærmere anvisning på hva erklæringen fra legen i Norge skal inneholde utover dokumentasjon av det medisinske behovet, kan det ikke innfortolkes et krav om at erklæringen må inneholde doseringsangivelse eller andre detaljer.
- (18) Utvalget nevner her også at legemiddelverket, som forvalter narkotikaforskriften på vegne av Helse- og omsorgsdepartementet og som skrev utkast til forskriftsteksten, har publisert følgende tekst på sine nettsider:

"Det er ingen bestemte krav til utforming av legeerklæringer som skal benyttes i denne sammenheng. Det må imidlertid fremgå av legeerklæringen at pasienten har et medisinsk behov for den aktuelle behandlingen. De aktuelle legemidlene vil kunne være angitt med preparatnavn, men det vil derfor kunne være aktuelt å bare angi eksempelvis virkestoffnavn. Erklæringen bør inneholde opplysninger om dosering. Fremgår ikke doseringen av den norske legeerklæringen, må den fremgå av annen dokumentasjon som den reisende har med seg."

- (19) Lagmannsretten la til grunn at det ikke kan innfortolkes et krav i ~~legemiddelforskriften~~ * *narkotikaforskriften* § 19 om at erklæringen fra lege i Norge må inneholde en doseringsangivelse.
Lagmannsretten har etter dette forstått loven riktig.
- (20) Anken må forkastes, jf. straffeprosessloven § 385.
- (21) Kjennelsen er enstemmig.

SLUTNING :

Anken forkastes.

Ingse Stabel
(sign.)

Karl Arne Utgård
(sign.)

Kristin Normann
(sign.)

**Rettet 28. juni 2016 i medhold av straffeprosessloven § 44.*

Kristin Normann
(sign.)

Riktig utskrift: